

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,
доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності
Г. В. СЄВІДОВА, студ.
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Державно–приватне партнерство є вагомим інструментом для досягнення стратегічних цілей соціально-економічного розвитку України та підвищення ефективності державного управління економікою [1].

В Україні протягом тривалого часу формуються правові засади для розвитку окремих форм державно-приватного партнерства. Наразі до складу законодавчої бази входять: Конституція України, Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, законодавчі акти України, серед яких:

1. Закон України «Про угоди про розподіл продукції» від 14.09.1999 р. № 1039-XIV (зі змінами), за яким регулюються відносини, що виникають у процесі укладення, виконання та припинення дії угод про розподіл продукції щодо пошуку, розвідки та видобування корисних копалин у межах території України, її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони;

2. Закон України «Про концесії» від 16.07.1999 р., який діє в редакції від 08.07.2011 р., визначає поняття та правові засади регулювання відносин концесії державного та комунального майна з метою підвищення ефективності його використання і забезпечення потреб громадян України у товарах (роботах, послугах);

3. Закон України «Про концесії на будівництво і експлуатацію автомобільних доріг» від 14.12.1999 р., який діє в редакції від 15.01.2009 р. № 891-VI, визначає особливості будівництва та/або експлуатації автомобільних доріг загального користування на умовах концесії;

4. Закон України «Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності» від 21.10.2010 р. № 2624-VI, яким передбачено спрощений порядок передачі в оренду чи концесію зазначених об'єктів, встановлення умов захисту капіталовкладень приватного інвестора.

Також, питання розвитку державно–приватного партнерства регулюються і підзаконними нормативно-правовими актами, такими як постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України, положеннями та наказами центральних органів виконавчої влади, рішеннями місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Тільки на загальнодержавному рівні налічується кілька десятків нормативних актів, що безпосередньо регулюють питання державно-приватного партнерства.

До ознак державно–приватного партнерства відповідно до законодавства належать: забезпечення вищих техніко – економічних показників ефективності діяльності, ніж у разі здійснення такої діяльності державним партнером без залучення приватного партнера; довготривалість відносин (від 5 до 50 років); передача приватному партнеру частини ризиків у процесі здійснення державно-приватного партнерства; внесення приватним партнером інвестицій в об'єкти партнерства із джерел, не заборонених законодавством.

Партнерство в екологічній сфері набуває особливого значення. На сьогоднішній день проблема високого рівня забруднення навколишнього середовища в Україні стоїть поряд з проблемою енергетичної залежності і енергетичної неефективності України, що сильно підвищує ризики техногенних катастроф. Наразі як ніколи важлива участь бізнесу в розробці і застосуванні технологій енерго- та ресурсозбереження, відновленні природного місця існування людства.

Однак, для ефективного партнерства бізнесу з державою у вирішенні соціальних проблем необхідне створення культури такої взаємодії та механізму його реалізації [2].

З боку бізнесу необхідне підвищення соціальної відповідальності виходячи з того, що соціально відповідальна компанія зобов'язана відповідати наступним критеріям: як цивільна особа вона повинна дотримуватися законів, норм громадянського життя; як виробник – виробляти безпечні, надійні товари, встановлювати справедливі ціни; як роботодавець – забезпечити гідне матеріальне становище працівників, не допустити їх дискримінації; як суб'єкт управління ресурсами – ефективно та раціонально використовувати ресурси і вправно доглядати за тими земельними ділянками, на яких розташовано підприємство; як об'єкт інвестування – ставати на захист інтересів інвесторів і надавати достовірну інформацію про своє положення; як учасник соціального розвитку –

стимулювати і підтримувати інновації і визнавати відповідальність за вплив на якість життя оточуючих; як конкурент – не повинна брати участь у нечесній конкуренції і необґрунтованому обмеженні конкуренції.

Література

1. Про державно – приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 №2404-VI. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2404-17.1>
2. Державно – приватне партнерство. Соціальна відповідальність бізнесу. [Електронний ресурс]:— Режим доступу: http://pidruchniki.com/1209061352826/ekonomika/derzhavnoprivatne_partnerstvo_sotsialna_vid_povidalnist_biznesu

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ ВИЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ПАРТНЕРА НА КОНКУРСНИХ ЗАСАДАХ

А. М. БРОВДІЙ, канд. юрид. наук,
доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Ефективна реалізація проектів державно-приватного партнерства є основою розбудови економіки держави, модернізації основних об'єктів життєзабезпечення міста, покращення рівня життя населення відповідного регіону чи держави в цілому. З метою досягнення зазначених результатів під час встановлення відносин державного та приватного партнерів окрім визначення меж їх відповідальності, порядку та особливостей фінансування об'єктів, вибору форм здійснення державно-приватного партнерства, розподілу ризиків між сторонами, важливого значення набуває вибір приватного партнера.

Відповідно до ст. 14 ЗУ «Про державно-приватне партнерство», визначення приватного партнера для укладення договору (договорів) у рамках державно-приватного партнерства здійснюється виключно на конкурсних засадах, крім випадків, передбачених законом, що відповідає одному із основних принципів такого виду партнерства. Порядок проведення конкурсу з обрання приватного партнера визначається «Порядком проведення конкурсу з визначення приватного партнера для здійснення